

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Ndc/2/2026
Identifikačné číslo spisu: 6125384481
Dátum vydania rozhodnutia: 03.03.2026
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:6125384481.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne BENCONT FINANCE, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpenej spoločnosťou KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 36 648 892 proti žalovanému Z. Z., narodenému X. K. XXXX, D. XX, o zaplatenie 863,69 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 16Csp/66/2025, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Trnava, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 16Csp/66/2025 Okresnému súdu Trnava n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota predložil súdny spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 39 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Trnava z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP.

2. Žalovaný svoj návrh odôvodnil tým, že dlhodobo nežije v mieste svojho trvalého bydliska. Má prechodné bydlisko v Trnave, kde má aj lekárov. Je invalidný dôchodca, ZŤP, má problémy s pohybovým aparátom, ktoré ho obmedzujú cestovať. Je objednaný na magnetickú rezonanciu 7. januára 2026, následne k ortopédovi a na neurochirurgiu. Ďalej uviedol, že má minimálny dôchodok vo výške 317,45 eura, ktorý ledva pokrýva výdavky na život. Nemá možnosť sa zamestnať, aby mohol splácať svoje záväzky, preto žiada o pozastavenie pohľadávky, alebo o nastavenie minimálnej splátky.

3. Žalobkyňa s návrhom na prikázanie sporu Okresnému súdu Trnava nesúhlasila. Uviedla, že žalovaný poukazuje len na to, že v januári 2026 sa má podrobiť lekárske vyšetreniam, a preto bude pre neho časovo náročné zúčastniť sa prípadného pojednávania. Mala za to, že pojednávanie sa s ohľadom na vyťaženosť súdov v predmetnej veci v januári 2026 neuskutoční, a preto nie je žiaden dôvod na prikázanie veci inému súdu. V prípade uznania nároku žalovaným žalobkyňa súhlasí so splácaním dlžnej sumy v mesačných splátkach vo výške 20 eur mesačne splatnej vždy do 20. dňa v mesiaci. V takom prípade navrhla vo veci rozhodnúť podľa § 282 a nasl. CSP rozsudkom pre uznanie nároku.

4. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Rimavská Sobota a Okresnému súdu Trnava, príslušný na rozhodnutie podľa § 39 ods. 3 CSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh žalovaného na príkazanie sporu inému súdu nie je dôvodný, a preto mu nebolo možné vyhovieť.

5. Podľa § 39 ods. 2 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalencie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Príkazanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len „ústava“), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Podmienky príkazania veci preto treba vykladať reštriktívne. Ak by príslušný súd prikázal vec inému súdu, hoci by pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 ústavy).

7. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

8. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú dané dôvody výnimočného charakteru. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetného konania a pomerov všetkých strán sporu, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadať, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Preto nie zanedbateľný význam pri posudzovaní dôvodov pre uplatnenie tejto výnimky z pravidla zákonného sudcu má i stanovisko ostatných strán.

9. Najvyšší súd stabilne judikuje, že miesto pobytu, resp. sídlo niektorej zo strán sporu, či právnych zástupcov, ani problémy (zdravotné, sociálne, finančné) súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností či vynaložením vyšších výdavkov za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd sami osebe neodôvodňujú príkazanie sporu (veci) inému súdu. Práve takýmito dôvodmi žalobca v návrhu na príkazanie sporu Okresnému súdu Trnava argumentuje. Strana sporu má právo zvoliť si v konaní zástupcu zohľadňujúc aj jeho sídlo, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami, alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

10. Zo spisu navyše vyplýva, že Okresný súd Rimavská Sobota už v spore vytýčil pojednávanie na 27. januára 2026, necelé dva mesiace po postúpení mu veci z Okresného súdu Banská Bystrica (9. decembra 2025), oboznámil sa s podstatou písomných prednesov strán a v spore konal s primeranou rýchlosťou. V neposlednom rade je potrebné brať zreteľ aj na nesúhlas žalobkyne s návrhom na príkazanie sporu inému súdu.

11. Najvyšší súd tak po preskúmaní veci predloženej mu na rozhodnutie nezistil také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali premisu o hospodárnejšom alebo efektívnejšom prerokovaní veci Okresným súdom Trnava.

12. S poukazom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre príkazanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, preto návrhu žalovaného nevyhovet.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.